

ABM A/B 110

Σειρά

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ
ΑΡΙΘΜΟΣ : 18/2018

ΠΡ: 23/2018

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΗ
ΤΟΥ ΤΡΙΜΕΛΟΥΣ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΕΙΟΥ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ
Συνεδρίαση της 23^{ης} Ιανουαρίου 2018

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ	ΠΡΑΞΗ
Βασιλική Καρβέλα Πρόεδρος Πρωτοδικών	[Redacted]	χρη 11/1/2017.
Ευάγγελος Κωστακιώτης Πλημμελειοδίκης	[Redacted]	Παράβαση άρθρου 28 § 2 του Ν 1650/1986, ως τροποποιήθηκε με
Παρασκευή Σχοινά Πλημμελειοδίκης	ΠΑΡΩΝ	το άρθρο 7 § 2 του Ν 4042/2012.
Δημήτριος Λιανόπουλος Εισαγγελέας		— Παράβαση άρθρ. 26 παρ 1 α, 27 παρ 1 ΑΚ αρθρ. 28 παρ 2 α Ν1650/1986, ως τροπ αρθρ 7 παρ 2 Ν4042/2012.
Αναστάσιος Παπαχριστόπουλος Γραμματέας		Αυφ. Τρικελώνι (με πρόθεση)

ΕΚΘΕΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΗ

Στη σημερινή συνεδρίαση του Δικαστηρίου που έγινε δημόσια στο ακροατή-
ριο, ο επιμελητής του ακροατηρίου, με διαταγή της Προέδρου, εκφώνησε το όνομα
του κατηγορουμένου, ο οποίος εμφανίστηκε. Ρωτήθηκε από την Πρόεδρο για τα
στοιχεία της ταυτότητάς του και είπε ότι ονομάζεται όπως παραπάνω αναφέρεται
και ότι διορίζει συνήγορο για να τον υπερασπιστεί τον παρόντα Ανδρέα Φλώρο, δι-
κηγόρο Αιγίου, ο οποίος αποδέχθηκε τον διορισμό του.

Η Πρόεδρος παρήγγειλε στον κατηγορούμενο να προσέχει την κατηγορία
και τη σχετική με αυτή συζήτηση και συγχρόνως τον πληροφόρησε ότι έχει δικαίω-
μα να αντιτάξει όλους τους ισχυρισμούς του και να υποβάλλει τις παρατηρήσεις
του μετά την εξέταση κάθε μάρτυρα και την έρευνα κάθε αποδεικτικού μέσου.

Στο σημείο αυτό εμφανίστηκε ο [Redacted] του [Redacted],
κάτοικος [Redacted], και δήλωσε ότι παρίσταται ως πολιτικώς ενάγων κα-
τά του κατηγορουμένου ως προς την υποστήριξη της κατηγορίας και ότι διορίζει
πληρεξούσιο δικηγόρο του τον παρευρισκόμενο Φωκίωνα Κατσίνη, δικηγόρο Αιγί-
ου, ο οποίος αποδέχθηκε τον διορισμό του.

18 ΙΑΝ. 2018
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

Κατά της παράστασης αυτής του πολιτικώς ενάγοντος ουδεμία προβλήθηκε αντίρρηση.

Στη συνέχεια έλαβε το λόγο ο Εισαγγελέας, ο οποίος απήγγειλε με συνοπτική ακρίβεια την κατηγορία και είπε ότι για την υποστήριξη της κάλεσε το μάρτυρα που αναφέρεται στο κάτω μέρος του κατηγορητηρίου.

Κατόπιν η Πρόεδρος ζήτησε από τον κατηγορούμενο γενικές πληροφορίες για την πράξη για την οποία κατηγορείται και ταυτόχρονα του υπενθύμισε ότι θα απολογηθεί αφού τελειώσει η αποδεικτική διαδικασία. Ο κατηγορούμενος έδωσε τις πληροφορίες που του ζητήθηκαν και, κατόπιν σχετικής ερώτησης της Προέδρου, είπε ότι κάλεσε μια μάρτυρα υπεράσπισης, ο δε συνήγορος υπεράσπισης του παρέδωσε στην Πρόεδρο σημείωμα με τα στοιχεία ταυτότητάς της.

Η Πρόεδρος διάβασε δυνατά το όνομα του μάρτυρα που αναγράφεται στο κατηγορητήριο, καθώς και της μάρτυρος υπεράσπισης και βρέθηκαν αμφότεροι παρόντες.

Στο σημείο αυτό ο συνήγορος υπεράσπισης, αφού ζήτησε και πήρε τον λόγο, κατέθεσε τον παρακάτω αυτοτελή ισχυρισμό, τον οποίο ανέπτυξε και προφορικά, έχει δε αυτός ως εξής : "ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΙ [REDACTED] [REDACTED], κατοίκου [REDACTED] Ι. ΑΚΥΡΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΚΛΗΤΗΡΙΟΥ ΘΕΣΠΙΣΜΑΤΟΣ Λ. ΑΚΥΡΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΚΛΗΤΗΡΙΟΥ ΘΕΣΠΙΣΜΑΤΟΣ ΛΟΓΩ ΠΑΝΤΕΛΟΥΣ ΕΛΛΕΙΨΕΩΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΤΟΥ ΒΑΘΜΟΥ ΥΠΑΙΤΙΟΤΗΤΑΣ ΜΟΥ-ΑΟΡΙΣΤΙΑ ΚΛΗΤΗΡΙΟΥ ΘΕΣΠΙΣΜΑΤΟΣ Το υπ' αριθμ. [REDACTED] Κλητήριο Θέσπισμα είναι άκυρο ως αόριστο καθώς διαλαμβάνει επί λέξει: «... για να δικαστεί σαν υπαίτιος του ότι ...» χωρίς να διαλαμβάνει-ορίζει εάν ο βαθμός υπαιτιότητάς μου είναι ο δόλος ή η αμέλεια όπως δυνάμει της παγίας νομολογίας του ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ απαιτείται. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 321 παρ. 1 στοιχ. δ' του ΚΠΔ, το κλητήριο θέσπισμα πρέπει να περιέχει, μεταξύ άλλων στοιχείων, τον ακριβή καθορισμό της πράξης, για την οποία κατηγορείται ο κατηγορούμενος, δηλαδή θα πρέπει στο κλητήριο θέσπισμα να περιγράφεται με σαφήνεια και ακρίβεια η πράξη για την οποία κατηγορείται ο κατηγορούμενος, ήτοι να καθορίζονται επακριβώς τα πραγματικά περιστατικά τα οποία πληρούν την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση εγκλήματος, όπως αυτό τυποποιείται στο νόμο, για να είναι σε θέση ο κατηγορούμενος να λάβει γνώση της αποδιδόμενης σ' αυτόν κατηγορίας και να προετοιμάσει ανάλογα την υπεράσπισή του. Τα ίδια προβλέπονται και από το άρθρο 6 παρ. 3 εδ. α' και β' της ΕΣΔΑ, που κυρώθηκε με το ΝΔ 53/1974 και αποτελεί εγχώριο δίκαιο, το οποίο ορίζει ότι κάθε κατηγορούμενος έχει δικαίωμα: α) να πληροφορείται στη βραχύτερη προθεσμία, στη γλώσσα την οποία εννοεί και με κάθε λεπτομέρεια, τη φύση και το λόγο της εναντίον του κατηγορίας και β) να διαθέτει το χρόνο και τις αναγκαίες ευκολίες για την προετοιμασία της υπεράσπισης του. Αν δεν περιέχεται στο κλητήριο θέσπισμα ο ακριβής καθορισμός της πράξης για την οποία κατηγο-

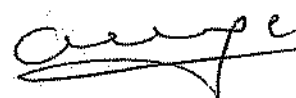
ρείται ο κατηγορούμενος, τότε αυτό και μαζί του η κλήτευση του τελευταίου στο ακροατήριο, είναι άκυρα, σύμφωνα με το άρθρο 321 παρ. 4 ΚΠΔ. Την ακυρότητα αυτή του κλητηρίου θεσπίσματος, που είναι σχετική και αφορά σε πράξη προπαρασκευαστική της διαδικασίας στο ακροατήριο, αν δεν καλυφθεί, δηλαδή αν ο κατηγορούμενος εμφανιστεί στη δίκη και προβάλλει εγκαίρως αντίρρηση για την πρόδοό της, μπορεί, εφόσον η σχετική ένστασή του απορρίφθηκε, να την προτείνει, επαναφέροντάς την με λόγο εφέσεως και στη δευτεροβάθμια δίκη (άρθρο 173 παρ. 1 ΚΠΔ). (ΤρΠΛΚω 584/2013) (Πηγή:ΠοινΔικ 3-4/2014, 246) Πιο συγκεκριμένα και όπως ενδεικτικώς διαλαμβάνει επί λέξει η ΑΠ 707/2015 (ΠΟΙΝ) (Α' ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ) (σχετ.1) σε περίληψη αλλά και στο κείμενό της: «Περιβάλλον. Υποβάθμιση περιβάλλοντος. Στοιχεία του εγκλήματος. Πραγματικά περιστατικά. Μη εκτέλεση εργασιών συντήρησης του αποχετευτικού δικτύου οικισμού (του Δήμου Αγ. Κηρύκου Ικαρίας) με αποτέλεσμα τα οικιακά λύματα να μην μπορούν να προωθηθούν στον κεντρικό αγωγό, να υπερχειλίζουν και να λιμνάζουν. Ποινική Δικονομία. Αναίρεση. Λόγοι. Έλλειψη αιτιολογίας. Εσφαλμένη ερμηνεία. Μη προσδιορισμός του υποκειμενικού στοιχείου του εγκλήματος, ήτοι δεν αναφέρεται αν τέλεσε το έγκλημα από δόλο ή αμέλεια. Αναίρει την υπ' αριθ. 404/2014 απόφαση του Τριμ. Πλημ. Σάμου για τον ως άνω λόγο. .... Η καταδικαστική απόφαση έχει την απαιτούμενη κατά τα άρθρα 93 παρ. 3 του Συντάγματος και 139 του ΚΠοινΔ, ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία, η έλλειψη της οποίας ιδρύει τον από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ του ίδιου Κώδικος λόγο αναιρέσεως, όταν αναφέρονται σε αυτή με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά τα πραγματικά περιστατικά που προέκυψαν από την ακροαματική διαδικασία, στα οποία στηρίχθηκε η κρίση του δικαστηρίου για τη συνδρομή των αντικειμενικών και υποκειμενικών στοιχείων του εγκλήματος, οι αποδείξεις (αποδεικτικά μέσα) που τα θεμελίωσαν και οι νομικές σκέψεις υπαγωγής των περιστατικών αυτών στην ουσιαστική ποινική διάταξη που εφαρμόσθηκε. Ειδικότερα, τέτοια έλλειψη αιτιολογίας της καταδικαστικής αποφάσεως υπάρχει όχι μόνον όταν δεν περιέχονται στην απόφαση με σαφήνεια και πληρότητα τα πραγματικά περιστατικά, στα οποία στηρίχθηκε η κρίση του δικαστηρίου της ουσίας για τη συνδρομή των αντικειμενικών και υποκειμενικών στοιχείων του εγκλήματος, οι αποδείξεις που τα θεμελίωσαν τα περιστατικά αυτά και οι συλλογισμοί, με τους οποίους έγινε η υπαγωγή τους στην ουσιαστική ποινική διάταξη που εφαρμόσθηκε, αλλά και όταν η έκθεση των περιστατικών αυτών είναι ελλιπής ή ασαφής ή αντιφατική, ώστε να δημιουργείται αμφιβολία, ως προς την τέλεση από τον κατηγορούμενο της πράξεως για την οποία κηρύχθηκε ένοχος. Ειδικότερα δε, για να έχει η καταδικαστική, για παράβαση του ανωτέρω άρθρου 28, απόφαση την ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία, η έλλειψη της οποίας ιδρύει τον εκ του άρθρου 510 παρ. 1 στοιχ. Δ του ΚΠοινΔ λόγο αναιρέσεως, απαιτείται, εκτός των άλλων, να αναφέρεται σ' αυτήν το είδος της υπαιτιό-

τητας του κατηγορουμένου που γίνεται δεκτό, αν δηλαδή, αυτός τέλεσε την πράξη από δόλο ή από αμέλεια. .... Κατά τις ως άνω παραδοχές, ούτε στο αιτιολογικό, ούτε στο διατακτικό της προσβαλλόμενης αποφάσεως αναφέρεται αν ο ήδη αναιρεσείων τέλεσε το πιά πάνω πλημμέλημα από δόλο ή αμέλεια, ούτε γίνονται δεκτά πραγματικά περιστατικά, από τα οποία να προκύπτει η εκ δόλου ή αμέλειας τέλεση της πράξεως για την οποία καταδικάσθηκε ο κατηγορούμενος. Η έλλειψη αυτή ανάγεται στη συνδρομή των υποκειμενικών στοιχείων του ως άνω από το άρθρο 28 παρ. 1α και 2 του Ν. 1650/1986 προβλεπομένου πλημμελήματος, δηλαδή σε ουσιώδες στοιχείο του εγκλήματος αυτού, στοιχείο το οποίο, εκτός των άλλων, είναι κρίσιμο για την ποινική μεταχείριση του υπαιτίου. Έτσι, λόγω αυτής της ελλείψεως, η απόφαση στερείται της κατά τα άνω απαιτούμενης ειδικής και εμπειριστωμένης αιτιολογίας, αλλά και νομίμου βάσεως, αφού ο αναιρετικός έλεγχος της ορθής ή όχι εφαρμογής της ανωτέρω ουσιαστικής ποινικής διατάξεως του άρθρου 28 του Ν. 1650/1986 που εφαρμόστηκε, δεν είναι εφικτός. Επομένως, πρέπει, κατά παραδοχή των από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ και Ε του ΚΠοινΔ λόγω αναιρέσεως και παρελκούς της έρευνας των λοιπών λόγων, να αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση και να παραπεμφθεί η υπόθεση για νέα συζήτηση στο ίδιο δικαστήριο, αφού είναι δυνατή η συγκρότησή του από άλλους δικαστές, εκτός από εκείνους που δίκασαν προηγουμένως (άρθρο 519 του ΚΠοινΔ) ..... ΠΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ Αναιρεί την με αριθμό 404/2014 απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Σάμου. Παραπέμπει την υπόθεση για νέα συζήτηση στο ίδιο δικαστήριο, που θα συγκροτηθεί από άλλους δικαστές, εκτός από εκείνους που την δίκασαν προηγουμένως ....». Επιπλέον και όπως ενδεικτικώς διαλαμβάνει επί λέξει και η ΑΠ 433/2012 (Α' ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ) (σχετ. 2) σε περίληψη αλλά και στο κείμενό της: «(Α' ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ) Αγορανομικός κώδικας. Τρόφιμα ακατάλληλα προς κατανάλωση. Ποινική ευθύνη κυρίου επιχειρήσεως, διευθυντή κλπ. Πραγματικά περιστατικά. Μη ασφαλές, ακατάλληλο για ανθρώπινη κατανάλωση παστεριωμένο γάλα εταιρείας γάλακτος. Κατηγορούμενος: α) Πρόεδρος και Αναπληρωτής Διευθύνων Σύμβουλος και β) Αντιπρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος. Ποινική Δικονομία. Αναίρεση. Λόγοι. Έλλειψη ειδικής και εμπειριστωμένης αιτιολογίας. Εσφαλμένη εφαρμογή και ερμηνεία ουσιαστικής ποινικής διάταξης. **Δόλος - αμέλεια. Παραλείπεται να γίνει λόγος για το αν κηρύχθηκε ένοχος από αμέλεια ή από δόλο. Γίνεται μνεία μόνο κατά την επιμέτρηση της ποινής των σχετικών άρθρων του δόλου του Π.Κ.** Ιδιότητα κατηγορουμένου. Δεν αναφέρεται αν είχε την ιδιότητα του κυρίου της επιχειρήσεως ή του διευθυντή ή του επόπτη αυτής. Δεν αρκεί η αναφορά της ιδιότητας του Προέδρου και Αναπληρωτή Διευθύνοντος Συμβούλου. Αναιρεί την υπ' αριθμ. 18423/2010 απόφαση του Τριμ.Πλημ.Θεσ/κης για τους ως άνω λόγους. ... Περαιτέρω, κατά την ισχύουσα παρ. 1 του άρθρου 36 (μετά την κατάργηση της παρ. 2 του ίδιου άρθρου) του Αγορανομικού Κώδικα (ν.δ. 136/1946),

για κάθε παράβαση των διατάξεων του διατάγματος αυτού και των "εις εκτέλεση αυτού διατάξεων", που γίνεται στα ξενοδοχεία φαγητού και ύπνου, τα εστιατόρια κάθε είδους και στα εκεί αναφερόμενα λοιπά καταστήματα, εργοστάσια και εργαστήρια, τιμωρούνται ως αυτοουργοί "ο κύριος της επιχειρήσεως, ο διευθυντής και ο επίοπτης του εστιατορίου ή ξενοδοχείου και λοιπών καταστημάτων, εργοστασίων, εργαστηρίων κ.λ.π.". Εξάλλου, κατά το άρθρο 30 παρ. 12 και 15 του ίδιου Κώδικα, τιμωρούνται με φυλάκιση ή με χρηματική ποινή ή και με τις δύο αυτές ποινές εκείνοι που παραβαίνουν τις εκδιδόμενες κατά τον Κώδικα αυτόν αγορανομικές και άλλες αστυνομικές διατάξεις, που ρυθμίζουν αγορανομικά αντικείμενα, αν δε η παράβαση αυτή τελέσθηκε από αμέλεια επιβάλλεται φυλάκιση το πολύ έξι μηνών ή χρηματική ποινή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 33 του ίδιου Κώδικα. Εξάλλου, η καταδικαστική απόφαση στερείται της απαιτούμενης από τα άρθρα 93 παρ. 3 του Συντάγματος και 139 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας ειδικής και εμπειριστικής αιτιολογίας και τδρύεται έτσι ο από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' του ίδιου Κώδικα λόγος αναιρέσεως, όταν δεν αναφέρονται σ' αυτή με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις τα πραγματικά περιστατικά, που προέκυψαν από την αποδεικτική διαδικασία, στα οποία στηρίχθηκε η κρίση του Δικαστηρίου για τη συνδρομή των αντικειμενικών και υποκειμενικών στοιχείων του εγκλήματος, οι αποδείξεις που τα θεμελιώνουν και οι νομικές σκέψεις υπαγωγής αυτών στην ουσιαστική ποινική διάταξη που εφαρμόσθηκε, ενώ αρκεί για την ύπαρξη της επιβαλλόμενης αιτιολογίας, η αλληλοσυμπλήρωση του αιτιολογικού με το διατακτικό, τα οποία αποτελούν ενιαίο σύνολο. Ενόψει αυτών, για να έχει η καταδικαστική για παράβαση του άρθρου 30 παρ. 15 του ν.δ. 136/1946 απόφαση την επιβαλλόμενη κατά τα ανωτέρω αιτιολογία, απαιτείται να εκτίθεται σ' αυτήν ότι ο κατηγορούμενος είχε κατά τον χρόνο τελέσεως της πράξεως μία από τις τρεις πιο πάνω ιδιότητες, περαιτέρω δε να αναφέρεται το είδος της υπαιτιότητας του κατηγορουμένου που γίνεται δεκτό, αν δηλαδή αυτός τέλεσε την πράξη από δόλο ή από αμέλεια ... Περαιτέρω παραλείπεται να γίνει λόγος για την πράξη για την οποία κηρύχθηκε ο αναιρεσιών ένοχος, από αμέλεια ή από δόλο, αλλά γίνεται μνεία μόνο κατά την επιμέτρηση της ποινής ότι αυτή η πράξη για την οποία κηρύχθηκε ένοχος ο κατηγορούμενος, προβλέπεται και τιμωρείται και από τα άρθρα 26, 27 του Ποινικού Κώδικα, που αρμόζουν σε εγκλήματα που τελούνται με δόλο. Έτσι, η προσβαλλόμενη απόφαση στερείται, κατά τούτο και νόμιμης βάσεως, αφού με τις άνω ασάφειες που έχουν επιφλοχωρήσει στο πόρισμά της, δεν είναι εφικτός ο έλεγχος από τον Άρειο Πάγο της ορθής ή μη εφαρμογής του νόμου. Επομένως, ο από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' και Ε' του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας μοναδικός λόγος αναιρέσεως, με τον οποίο υποστηρίζονται τα αυτά, είναι βάσιμος και πρέπει κατά παραδοχή του, να αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση και να παραπεμφθεί η υπόθεση για νέα συζήτηση στο ίδιο Δικαστήριο, του οποίου η συγκρότηση από δικαστές άλ-

λους από εκείνους που δίκασαν προηγουμένως είναι εφικτή (άρθρο 519 ΚΠΔ). ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ Αναίρει την 18.423/2010 απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Θεσσαλονίκης...». Συνακόλουθα των ανωτέρω υφίσταται ακυρότητα (σχετική ακυρότητα) του κλητηρίου θεσπίσματος την οποία προτείνω εμπροθέσμως, δηλαδή πριν την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας, η οποία συμπαρασύρει σε ακυρότητα και τις προγενέστερες αυτής διαδικαστικές πράξεις, εις τρόπον ώστε να είναι άκυρη - απαράδεκτη η εναντίον μου ασκηθείσα ποινική δίωξη. Β. ΑΚΥΡΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΚΛΗΤΗΡΙΟΥ ΘΕΣΠΙΣΜΑΤΟΣ ΛΟΓΩ ΑΟΡΙΣΤΙΑΣ ΚΑΘΩΣ ΔΕΝ ΑΝΑΦΕΡΕΙ α) ποιά διάταξη νόμου ή ποιά κατ' εξουσιοδότηση νόμου εκδοθέν διάταγμα ή υπουργική ή νομαρχιακή απόφαση καθορίζει τα ανώτατα όρια ρύπων που δήθεν υπερέβην εγώ, καθώς και τον τρόπο που αυτοί (ρύποι) καθορίστηκαν, β) εάν στην επίδικη περίπτωση υπήρξε υπέρβαση των ανωτάτων ορίων ρύπων και σε ποιά συγκεκριμένο επίπεδο, καθώς και τη διάρκειά τους, και γ) δεν αναφέρεται στο κλητήριο θέσπισμα ο τρόπος με τον οποίο διαπιστώθηκε η υπέρβαση των ορίων αυτών. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 321 παρ. 1 στοιχ. δ' του ΚΠΔ, το κλητήριο θέσπισμα πρέπει να περιέχει, μεταξύ άλλων στοιχείων, τον ακριβή καθορισμό της πράξης, για την οποία κατηγορείται ο κατηγορούμενος, δηλαδή θα πρέπει στο κλητήριο θέσπισμα να περιγράφεται με σαφήνεια και ακρίβεια η πράξη για την οποία κατηγορείται ο κατηγορούμενος, ήτοι να καθορίζονται επακριβώς τα πραγματικά περιστατικά τα οποία πληρούν την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση εγκλήματος, όπως αυτό τυποποιείται στο νόμο, για να είναι σε θέση ο κατηγορούμενος να λάβει γνώση της αποδιδόμενης σ' αυτόν κατηγορίας και να προετοιμάσει ανάλογα την υπεράσπισή του. Τα ίδια προβλέπονται και από το άρθρο 6 παρ. 3 εδ. α' και β' της ΕΣΔΑ, που κυρώθηκε με το ΝΔ 53/1974 και αποτελεί εγχώριο δίκαιο, το οποίο ορίζει ότι κάθε κατηγορούμενος έχει δικαίωμα: α) να πληροφορείται στη βραχύτερη προθεσμία, στη γλώσσα την οποία εννοεί και με κάθε λεπτομέρεια, τη φύση και το λόγο της εναντίον του κατηγορίας και β) να διαθέτει το χρόνο και τις αναγκαίες ευκολίες για την προετοιμασία της υπεράσπισής του. Αν δεν περιέχεται στο κλητήριο θέσπισμα ο ακριβής καθορισμός της πράξης για την οποία κατηγορείται ο κατηγορούμενος, τότε αυτό και μαζί του η κλήτευση του τελευταίου στο ακροατήριο, είναι άκυρα, σύμφωνα με το άρθρο 321 παρ. 4 ΚΠΔ. Την ακυρότητα αυτή του κλητηρίου θεσπίσματος, που είναι σχετική και αφορά σε πράξη προπαρασκευαστική της διαδικασίας στο ακροατήριο, αν δεν καλυφθεί, δηλαδή αν ο κατηγορούμενος εμφανιστεί στη δίκη και προβάλλει εγκαίρως αντίρρηση για την πρόοδό της, μπορεί, εφόσον η σχετική ένστασή του απορρίφθηκε, να την προτείνει, επαναφέροντάς την με λόγο εφέσεως και στη δευτεροβάθμια δίκη (άρθρο 173 παρ. 1 ΚΠΔ). (ΤρΠΛΚω 584/2013) (Πηγή: ΠοινΔικ 3-4/2014, 246). Ενόψει τούτων είναι προφανές ότι στο κλητήριο θέσπισμα δεν περιγράφεται με σαφήνεια και ακρίβεια η πράξη, για την οποία κατηγορούμαι δηλαδή σ' αυτό δεν καθορίζεται επακριβώς το έγκλη-

μα κατά τα πραγματικά περιστατικά που το συνιστούν και τα κατά το νόμο συστατικά αυτού στοιχεία, προκειμένου να λάβω γνώση της αποδιδόμενης κατηγορίας και να προετοιμάσω ανάλογα την υπεράσπισή μου. (ΤρΠΛΚω 584/2013) (Πηγής-ΠοινΔικ 3-4/2014, 246). Πιο συγκεκριμένα: Το υπ' αριθμ. Α17-23 Κλητήριο θέσπισμα είναι άκυρο ως αόριστο καθώς διαλαμβάνει επί λέξει: «... Στον [REDACTED] την [REDACTED] προκάλεσε υποβάθμιση του περιβάλλοντος με πράξη ή παράλειψη που αντιβαίνει στις διατάξεις του Ν. 1650/1986 ή των κατ' εξουσιοδότηση του εκδιδόμενων διαταγμάτων και υπουργικών ή νομαρχιακών αποφάσεων ... Για παράβαση των άρθρων 12, 14, 16, 17, 18, 26 παρ 1, 27, 51 και 53 του Ποινικού Κώδικα και παράβαση άρθρου 28 παρ. 2 Ν. 1650/1986 ως τροπ. με αρθρ. 7 παρ. 2 του Ν. 4042/2012 ....» χωρίς να διαλαμβάνει - ορίζει, όπως δυνάμει της παγίας νομολογίας του ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ απαιτείται (1186/2013 ΑΠ, ΑΠ 1660/2010, ΑΠ 580/2011): α) ποιά διάταξη νόμου ή ποιά κατ' εξουσιοδότηση νόμου εκδοθέν διάταγμα ή υπουργική ή νομαρχιακή απόφαση καθορίζει τα ανώτατα όρια ρύπων που δήθεν υπερέβην εγώ, καθώς και τον τρόπο που αυτοί (ρύποι) καθορίστηκαν. β) εάν στην επίδικη περίπτωση υπήρξε υπέρβαση των ανωτάτων ορίων ρύπων και σε ποιά συγκεκριμένο επίπεδο, καθώς και τη διάρκειά τους, και γ) δεν αναφέρεται στο κλητήριο θέσπισμα ο τρόπος με τον οποίο διαπιστώθηκε η υπέρβαση των ορίων αυτών. Πιο συγκεκριμένα και όπως ενδεικτικώς διαλαμβάνει επί λέξει η ΑΠ 1186/2013 (ΠΟΙΝ) (Α' ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ. ΑΡΜ 2013/2437) (σχετ.3) σε περίληψη αλλά και στο κείμενό της: «... Ρύπανση περιβάλλοντος από εταιρεία. Ποινική ευθύνη νομίμου εκπροσώπου. Πραγματικά περιστατικά. Διοχέτευση μολυσμένων υγρών λυμάτων. Ισχυρισμός εκούσιας συμμόρφωσης. Αιτιολογημένη απόρριψή του, αφού η συμμόρφωσή του έγινε μετά από αλληπάλληλες διαμαρτυρίες των κατοίκων και άλλων νομικών προσώπων. Ποινική Δικονομία. Αναίρεση. Λόγοι. Έλλειψη αιτιολογίας. Εσφαλμένη ερμηνεία. Αναίρει την υπ' αριθμ. 293/2013 απόφαση του Τριμ.Εφ. (Πλημμ.) Κρήτης για τους ως άνω λόγους, αφού δεν αναφέρεται ποιά διάταξη νόμου ήτοι ο κατ' εξουσιοδότηση νόμου εκδοθέν διάταγμα ή υπουργική ή νομαρχιακή απόφαση καθορίζει τα ανώτατα όρια ρύπων, αν υπήρξε υπέρβασή τους και σε ποιά συγκεκριμένο επίπεδο. Παύει οριστικά την ποινική δίωξη, λόγω παραγραφής..... Με τις παραδοχές, όμως, αυτές η αιτιολογία της προσβαλλόμενης καταδικαστικής αποφάσεως, δεν είναι ειδική και εμπειριστατώμενη, όπως επιβάλλεται από το Σύνταγμα και το νόμο, σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν πιο πάνω. Τούτο γιατί: α) τόσο στο αιτιολογικό, όσο και στο διατακτικό δεν αναφέρεται ποιά διάταξη νόμου ή ποιά κατ' εξουσιοδότηση νόμου εκδοθέν διάταγμα ή υπουργική ή νομαρχιακή απόφαση που καθορίζει τα ανώτατα όρια ρύπων υπερέβη ο κατηγορούμενος ως εκπρόσωπος της ως άνω εταιρείας, καθώς και τον τρόπο που αυτοί (ρύποι) καθορίστηκαν, β) εάν στην επίδικη περίπτωση υπήρξε υπέρβαση των ανωτάτων ορίων ρύπων και σε ποιά συγκεκριμένο επίπεδο, καθώς και η διάρκειά τους, και γ) δεν αναφέρεται

στην απόφαση ο τρόπος με τον οποίο διαπιστώθηκε η υπέρβαση των ορίων αυτών (ΑΠ 1660/2010, 580/2011)..... ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ Αναιρεί την υπ' αριθμ. 293/2013 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου (Πλημμελημάτων) Κρήτης.....» Συνακόλουθα των ανωτέρω υφίσταται ακυρότητα (σχετική ακυρότητα) του κλητηρίου θεσπίσματος την οποία προτείνω εμπροθέσμως, δηλαδή πριν την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας, η οποία συμπαρασύρει σε ακυρότητα και τις προγενέστερες αυτής διαδικαστικές πράξεις, εις τρόπον ώστε να είναι άκυρη - απαράδεκτη η εναντίον μου ασκηθείσα ποινική δίωξη. Γ. ΑΚΥΡΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΚΛΗΤΗΡΙΟΥ ΘΕΣΠΙΣΜΑΤΟΣ ΛΟΓΩ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΑΟΡΙΣΤΙΑΣ Πιο συγκεκριμένα: Το υπ' αριθμ. [REDACTED] Κλητήριο Θέσπισμα είναι άκυρο ως αόριστο καθώς διαλαμβάνει επί λέξει: «... Στον [REDACTED] την [REDACTED] προκάλεσε υποβάθμιση του περιβάλλοντος με πράξη ή παράλειψη που αντιβαίνει στις διατάξεις του Ν. 1650/1986 ή των κατ' εξουσιοδότησή του εκδιδόμενων διαταγμάτων και υπουργικών ή νομαρχιακών αποφάσεων ... Για παράβαση των άρθρων 12, 14, 16, 17, 18, 26 παρ. 1, 27, 51 και 53 του Ποινικού Κώδικα και παράβαση άρθρου 28 παρ. 2 Ν. 1650/1986 ως τροπ. Με αρθρ. 7 παρ. 2 του Ν.4042/2012...» χωρίς να διαλαμβάνει, όπως δυνάμει της παγίας νομολογίας του ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ απαιτείται (ΑΠ 913/2016 (Α' ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ): α) Ποιά γνωμάτευση ποιού ειδικού ο οποίος έχει οριστεί να γνωματεύσει με βάση τις κείμενες διατάξεις ελήφθη υπόψιν για την στοιχειοθέτηση του αδικήματος, δεδομένου του ότι μόνη η μαρτυρία του μηνυτή προς απόδειξη της υποβαθμίσεως του περιβάλλοντος δεν αρκεί για την πλήρωση της αντικειμενικής υπόστασης του αδικήματος, καθόσον ουδόλως δύναται να θεωρηθεί γνωμάτευση ειδικού, ο οποίος έχει οριστεί να γνωματεύσει με βάση τις κείμενες διατάξεις, προαπαιτούμενο για τη διαπίστωση της ύπαρξης υποβαθμίσεως του περιβάλλοντος, κατά την έννοια που προσδίδουν στους όρους αυτούς οι διατάξεις του άρθρου 2 του Ν. 1650/1986: β) Τα επίπεδα των προκληθέντων ρύπων κατά ποσότητα, συγκέντρωση ή διάρκεια στο περιβάλλον της περιοχής, από τα οποία συγκεκριμένα επίπεδα θα ήταν δυνατόν να προκληθούν "αρνητικές επιπτώσεις στην υγεία, στους ζωντανούς οργανισμούς και στο οικοσύστημα ή υλικές ζημιές και γενικά να καταστήσουν το περιβάλλον ακατάλληλο για τις επιθυμητές χρήσεις του". Πιο συγκεκριμένα διαλαμβάνει επί λέξει η ΑΠ 913/2016 (ΠΟΙΝ) (Α' δημοσίευση ΝΟΜΟΣ) (σχετ. 4) σε περίληψη αλλά και στο κείμενό της: «... Υποβάθμιση περιβάλλοντος εκ προθέσεως. Στοιχεία του αδικήματος. Έννοια υποβάθμισης. Πρόκληση ρύπανσης η οποιασδήποτε άλλης μεταβολής στο περιβάλλον, η οποία πιθανόν να έχει αρνητικές επιπτώσεις στην οικολογική ισορροπία. Πραγματικά περιστατικά. Εναπόθεση από τον κατηγορούμενο σε ακάλυπτο χώρο αποκλειστικής του χρήσης βαρελιών, σιδερένιων πορτών, πινακίδων, διαφόρων οικοδομικών υλικών κλπ. Ποινική Δικονομία. Ανάφραση. Λόγοι. Έλλειψη αιτιολογίας. Εσφαλμένη ερμηνεία. Μη αιτιολόγηση της υποβάθμισης του περιβάλλοντος και δη με ποιά τρόπο η εναπόθεση των υλικών αυτών

σε χώρο αποκλειστικής χρήσεως είναι ικανή να προκαλέσει αρνητικές επιπτώσεις. Ενόψει του ότι η άτακτη τοποθέτηση των φυσικών υλικών δεν προσκρούει σε απαγορευτική διάταξη νόμου η κατάθεση μάρτυρος κατηγορίας ουδόλως μπορεί να θεωρηθεί γνωμάτευση ειδικού. Αναιρεί την υπ' αριθ. 112/2016 απόφαση του Τριμ. Πλημμ. Αθηνών για τον ως άνω λόγο. .... Από το συνδυασμό των ως άνω διατάξεων των άρθρων 2 και 28 του Ν. 1650/1986 προκύπτει ότι για τη στοιχειοθέτηση του υπαλλακτικώς μεικτού εγκλήματος της ρυπάνσεως ή υποβαθμίσεως του περιβάλλοντος, πρέπει να διαπιστωθεί η ύπαρξη "ρυπάνσεως" ή "υποβαθμίσεως" του περιβάλλοντος, κατά την έννοια που προσδίδουν στους όρους αυτούς οι διατάξεις του άρθρου 2. Επιπλέον, η περί ρυπάνσεως ή υποβαθμίσεως του περιβάλλοντος γνωμάτευση διατυπούται από ειδικούς, οι οποίοι ορίζονται και γνωματεύουν με βάση τις κείμενες διατάξεις και δεν αφήνεται στην αντίληψη του "μέσου κοινωνικού ανθρώπου" ... Περαιτέρω, ενόψει του ότι κατοχή ή η άτακτη τοποθέτηση των ως άνω φυσικών υλικών δεν προσκρούει σε καμμία απαγορευτική διάταξη νόμου, η μόνη επικαλεσθείσα από την προσβαλλόμενη απόφαση μαρτυρία της μάρτυρος κατηγορίας Α.Κ. προς απόδειξη της υποβαθμίσεως του περιβάλλοντος δεν αρκεί για την πλήρωση της αντικειμενικής υπόστασης του αδικήματος, καθόσον ουδόλως δύναται να θεωρηθεί γνωμάτευση ειδικού, ο οποίος έχει οριστεί να γνωματεύσει με βάση τις κείμενες διατάξεις, προσπατούμενο για τη διαπίστωση της ύπαρξης υποβαθμίσεως του περιβάλλοντος, κατά την έννοια που προσδίδουν στους όρους αυτούς οι διατάξεις του άρθρου 2. Επίσης, το δικαστήριο της ουσίας δεχόμενο στο σκεπτικό της απόφασης ότι η συσσώρευση των προαναφερθέντων παλαιών αντικειμένων αποτελεί εστία μόλυνσεως και δυσοσμίας, δεν προσδιορίζει τα επίπεδα των προκληθέντων ρύπων κατά ποσότητα, συγκέντρωση ή διάρκεια στο περιβάλλον της περιοχής, από τα οποία συγκεκριμένα επίπεδα θα ήταν δυνατόν να προκληθούν "αρνητικές επιπτώσεις στην υγεία, στους ζωντανούς οργανισμούς και στο οικοσύστημα ή υλικές ζημιές και γενικά να καταστήσουν το περιβάλλον ακατάλληλο για τις επιθυμητές χρήσεις του" ... ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ Αναιρεί την υπ' αριθμ. 112/2016 απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών .... Συνακόλουθα των ανωτέρω υφίσταται ακυρότητα (σχετική ακυρότητα) του κλητηρίου θεσπίσματος την οποία προτείνω εμπροθέσμως, δηλαδή πριν την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας, η οποία συμπαρασύρει σε ακυρότητα και τις προγενέστερες αυτής διαδικαστικές πράξεις, εις τρόπον ώστε να είναι άκυρη - απαράδεκτη η εναντίον μου ασκηθείσα ποινική δίωξη. Επειδή προσκομίζω και επικαλούμαι: Την υπ' αριθμ. ΑΠ 707/2015 (ΠΟΙΝ) (Α' ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ) (σχετ. 1). Την υπ' αριθμ. ΑΠ 433/2012 (Α' ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ) (σχετ. 2) Την υπ' αριθμ. ΑΠ 1186/2013 (ΠΟΙΝ) (Α' ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ, ΑΡΜ 2013/2437) (σχετ. 3) Την υπ' αριθμ. ΑΠ 913/2016 (ΠΟΙΝ) (Α' ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ) (σχετ. 4) Επειδή οι παρόντες αυτοτελείς ισχυρισμοί μου είναι νόμιμοι, βάσιμοι και αληθινοί. ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥ-

ΤΟΥΣ Και με ρητή επιφύλαξη κάθε εν γένει δικαιώματός μου, ΑΙΤΟΥΜΑΙ Να γίνουν δεκτοί οι αυτοτελείς ισχυρισμοί μου και να κηρυχθεί άκυρη - απαράδεκτη η εναντίον μου ασκήθεισα ποινική δίωξη. Να διαταχθεί περαιτέρω κάθετι νόμιμο".

Στη συνέχεια ο Εισαγγελέας έλαβε το λόγο και πρότεινε να κηρυχθεί άκυρο το κλητήριο θέσπισμα.

Ο συνήγορος της πολιτικής αγωγής δήλωσε ότι επαφίεται στην κρίση του Δικαστηρίου.

Ο συνήγορος υπεράσπισης του κατηγορουμένου ζήτησε να γίνουν δεκτοί οι αυτοτελείς ισχυρισμοί του και να κηρυχθεί άκυρο το κλητήριο θέσπισμα.

Το ίδιο ζήτησε και ο κατηγορούμενος

Το Δικαστήριο, αφού διασκέφτηκε μυστικά με παρόντα τον Γραμματέα, κατάρτισε και δημοσίευσε δια της Πρόεδρου του σε δημόσια συνεδρίαση την παρακάτω απόφασή του.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 321 § 1 Κ.Π.Δ., το κλητήριο θέσπισμα πρέπει να περιέχει, μεταξύ άλλων, α) το ονοματεπώνυμο και, αν υπάρχει ανάγκη και άλλα στοιχεία που καθορίζουν την ταυτότητα του κατηγορουμένου, β) τον προσδιορισμό του δικαστηρίου στο οποίο καλείται ο κατηγορούμενος, γ) τη χρονολογία, την ημέρα της εβδομάδας και την ώρα που πρέπει να εμφανισθεί και δ) τον ακριβή καθορισμό της πράξης για την οποία κατηγορείται και μινεία του άρθρου του ποινικού νόμου που την προβλέπει. Τα στοιχεία της πράξης καθορίζονται από τη διάταξη του ουσιαστικού ποινικού νόμου και αναφέρονται στα στοιχεία που πληρούν την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση του εγκλήματος, ως άρθρο δε του ποινικού νόμου νοείται κάθε διάταξη που τυποποιεί το έγκλημα και καθορίζει την απειλούμενη ποινή, η οποία δύναται να μνημονεύεται σε οποιοδήποτε σημείο του κλητηρίου θεσπίσματος και όχι μόνον στο τέλος αυτού (ΕφΑθ 2391/2008 Αρμ 2009/583). Διαφορετικά υπάρχει σχετική ακυρότητα, η οποία αφορά σε διαδικαστική πράξη, που κατ' ανάγκην επιδρά στο κύρος της διαδικασίας στο ακροατήριο και στην καταδικαστική απόφαση που θα εκδοθεί και η οποία καλύπτεται εάν εκείνος που κλητεύθηκε στη δίκη εμφανιστεί και δεν προβάλλει αντιρρήσεις στην πρόοδο αυτής, επικαλούμενος την εν λόγω ακυρότητα, μέχρι την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας, ήτοι την εξέταση του πρώτου αποδεικτικού μέσου [(ΑΠ 282/2006 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 797/2001 ΠοινΔικ 2001/983, ΑΠ 730/1999 ΠοινΔικ 2001/975, ΑΠ 127/1998 ΠοινΔικ 1998/395, Α. Κονταξής, Κώδικας Ποινικής Δικονομίας, τόμος Β', 2006, σελ. 2070, Π. Μπρακουμάτσος, "Η δικονομική ακυρότητα και τα στάδια ίασης αυτής", ΠοινΔικ 2005/735, Α. Μαργαρίτης, "Κλητήριο θέσπισμα : Τρόπος προβολής της ακυρότητάς του και απόδειξη αυτής (άρθρο 321 ΚΠΔ)", ΠοινΔικ 2007/744, Α. Παπαδαμάκης, Ποινική Δικονομία, 2002, σελ. 214), άποψη που προκρίνεται ως ορθότερη από εκείνη που υποστηρίζει ότι το χρονικό σημείο προβολής των κατ' άρθρο 174 §

2 Κ.Π.Δ. αντιρρήσεων είναι η έναρξη της συζήτησης της υπόθεσης, η οποία συμπίπτει με την απαγγελία της κατηγορίας (ή την ανάπτυξη της έφεσης) και όχι μέχρι την εξέταση του πρώτου αποδεικτικού μέσου, διότι, σε περίπτωση που οι αντιρρήσεις έπρεπε να προβληθούν μέχρι την απαγγελία της κατηγορίας, δεν θα διασφαλιζόταν η αντίκρουσή τους από την πλευρά του παθόντος - πολιτικώς ενάγοντος], εκτός εάν ο κατηγορούμενος δεν εμφανισθεί, οπότε η ακυρότητα αυτή δεν καλύπτεται και μπορεί να προταθεί στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο μόνο με λόγο έφεσης κατά της εκκλητής απόφασης, μόνο δε εφόσον η εν λόγω ακυρότητα δεν προταθεί ως λόγος έφεσης καλύπτεται. Περαιτέρω, σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 28 του Ν. 1650/1986 "Για την προστασία του περιβάλλοντος", όπως αυτές αντικαταστάθηκαν με τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 7 του Ν. 4042/2012 (ΦΕΚ Α 24/13/2/2012) αντίστοιχα, "1. Όποιος ασκεί δραστηριότητα ή επιχείρηση χωρίς την απαιτούμενη, σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού, όπως τροποποιήθηκε με το ν. 3010/2003 (Α' 91) και το ν. 4014/2011 (Α' 209) ή των κανονιστικών πράξεων που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότησή του, άδεια ή έγκριση, ή υπερβαίνει τα όρια της άδειας ή έγκρισης που του έχει χορηγηθεί και υποβαθμίζει το περιβάλλον, τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο ετών ή και χρηματική ποινή 1.000,00 έως 60.000,00 ευρώ. 2. Όποιος προκαλεί ρύπανση ή υποβαθμίζει το περιβάλλον με πράξη ή παράλειψη που αντιβαίνει στις διατάξεις του νόμου αυτού ή των κανονιστικών πράξεων που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότησή του, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους ή και χρηματική ποινή 3.000,00 έως 60.000,00 ευρώ. Αν η πράξη του προηγούμενου εδαφίου τελέστηκε από αμέλεια, επιβάλλεται φυλάκιση μέχρι ενός έτους ή και χρηματική ποινή. Αν οι αρνητικές επιπτώσεις της ρύπανσης ή της υποβάθμισης του περιβάλλοντος είναι, με βάση το είδος ή την ποσότητα των ρύπων ή την έκταση ή τη σημασία της υποβάθμισης, περιορισμένες επιβάλλεται φυλάκιση μέχρι ενός έτους ή και χρηματική ποινή", ενώ το ανωτέρω άρθρο 28 όριζε, πριν την κατά τα άνω τροποποίησή του από το άρθρο 7 του Ν. 4042/2012 και μετά την τροποποίησή του με το άρθρο 16 § 3 του Ν. 3937/2011 (ΦΕΚ Α 60/31-03-2011), ότι "1. Με φυλάκιση τριών μηνών έως δύο έτη και χρηματική ποινή τιμωρείται όποιος : α) προκαλεί ρύπανση ή υποβαθμίζει το περιβάλλον με πράξη ή παράλειψη που αντιβαίνει στις διατάξεις του νόμου αυτού ή των κατ' εξουσιοδότησή του εκδιδόμενων διαταγμάτων και υπουργικών ή νομαρχιακών αποφάσεων ή β) ασκεί δραστηριότητα ή επιχείρηση χωρίς την απαιτούμενη, σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού ή των κατ' εξουσιοδότησή του εκδιδόμενων διαταγμάτων και υπουργικών ή νομαρχιακών αποφάσεων, άδεια ή έγκριση, ή υπερβαίνει τα όρια της άδειας ή έγκρισης που του έχει χορηγηθεί και υποβαθμίζει το περιβάλλον. Ως υποβάθμιση του περιβάλλοντος θεωρείται επίσης η πρόκληση περιβαλλοντικής ζημίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του π.δ. 148/2009 (ΦΕΚ 190 Α') περί περιβαλλοντικής ευθύνης. 2. Σε περίπτωση τέλεσης των εγκλημάτων της παρ. 1 από αμέλεια ε-

πιβάλλεται φυλάκιση μέχρι ένα έτος". Εξάλλου, το Α.Β.Μ. [redacted] κλητήριο θέσπισμα της Εισαγγελέως Πρωτοδικών Καλαβρύτων, με το οποίο εισήχθη σε δίκη ο κατ/νος, διαλαμβάνει επί λέξει ότι ο τελευταίος "Στον [redacted] την [redacted] προκάλεσε υποβάθμιση του περιβάλλοντος με πράξη ή παράλειψη που αντιβαίνει στις διατάξεις του Ν. 1650/1986 ή των κατ' εξουσιοδότησή του εκδιδόμενων διαταγμάτων και υπουργικών ή νομαρχιακών αποφάσεων και συγκεκριμένα κατά το κλείσιμο του καταστήματος υγειονομικού ενδιαφέροντος [καφενείο-ψησταριά], που διατηρεί και αφού τελειώσει το πλύσιμο αυτού και του εξοπλισμού του [δάπεδα, βεράντες, ψησταριές κ.λπ], διοχετεύει τα νερά από το πλύσιμο, μέσω της βεράντας του, στην πλατεία του χωριού και εν συνεχεία πλένει τους κάδους απορριμάτων του Δήμου και τα νερά από το πλύσιμο τα διοχετεύει στο δημοτικό δρόμο, προκαλώντας με αυτόν τον τρόπο υποβάθμιση του φυσικού περιβάλλοντος. Για παράβαση των άρθρων 12, 14, 16, 17, 18, 26 § 1, 27, 51 και 53 του Ποινικού Κώδικα και παράβαση άρθρου 28 § 2 Ν. 1650/1986 ως τροπ. με άρθρ. 7 § 2 του Ν. 4042/2012". Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, σαφώς προκύπτει ότι στο ανωτέρω κλητήριο θέσπισμα δεν καθορίζεται επακριβώς η πράξη για την οποία κατηγορείται ο κατ/νος, έτσι ώστε να ικανοποιείται το εκ του Συντάγματος και της ΕΣΔΑ δικαίωμά του να πληροφορηθεί την κατηγορία που του αποδίδεται και να μπορέσει να προετοιμάσει την υπεράσπισή του, καθόσον δεν παρατίθενται σε αυτό τα πραγματικά περιστατικά που συγκροτούν την αποδιδόμενη στον κατ/νο ποινικά επιλήψιμη και διωκόμενη πράξη κατά τα υποκειμενικά αυτής στοιχεία, ήτοι το εάν ο κατ/νος ενήργησε με δόλο ή από αμέλεια, στοιχείο που θεωρείται απαραίτητο για το κύρος αυτού (του κλητηρίου θεσπίσματος), ιδίως στην υπό κρίση περίπτωση, στην οποία ως άρθρο του ποινικού νόμου που προβλέπει την πράξη που αποδίδεται στον κατ/νο αναφέρεται το άρθρο 28 § 2 του Ν. 1650/1986, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 7 § 2 του Ν. 4042/2012, στο οποίο όμως, όπως προεκτέθηκε, αναφέρεται η τέλεση της πράξης της ρύπανσης ή υποβάθμισης του περιβάλλοντος τόσο από δόλο (εδάφιο α της παραγράφου 2), όσο και από αμέλεια (εδάφιο β της παραγράφου 2), χωρίς να γίνεται μνεία του εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 28 του Ν. 1650/1986, το οποίο αποδίδει την υποκειμενική υπόσταση της άνω αξιόποινης πράξης (αφού μόνο υπό την παλαιά μορφή του άρθρου 28 του Ν. 1650/1986, ήτοι πριν την τροποποίησή του από το άρθρο 7 του Ν. 4042/2012, προβλεπόταν στην δεύτερη αυτού παράγραφο αποκλειστικά η εξ αμελείας τέλεση του εγκλήματος της ρύπανσης ή υποβάθμισης του περιβάλλοντος, οπότε - και μόνο τότε - θα ήταν αρκετή η απλή αναφορά της παραγράφου 2), όπως, άλλωστε, δεν παρατίθεται ούτε το συγκεκριμένο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 26 του Π.Κ., παρά μόνο γενικώς το άρθρο 26 § 1 Π.Κ., το οποίο αναφέρεται στην υπαιτιότητα και περιλαμβάνει - πέραν των κακουργημάτων που τιμωρούνται μόνο όταν τελούνται με δόλο - τόσο τα πλημμελήματα που τελούνται με δόλο (εδάφιο α της

παραγράφου 1 του άρθρου 26 Π.Κ.), όσο και εκείνα που τελούνται από αμέλεια "κατ' εξαίρεση στις περιπτώσεις που ορίζει ειδικά ο νόμος" (εδάφιο β της παραγράφου 1 του άρθρου 26 Π.Κ.). Επομένως, γενομένης δεκτής της παραδεκτώς προβληθείσας σχετικής ένστασης του κατ/νου, πρέπει να κηρυχθεί άκυρο το κλητήριο θέσπισμα για τον παραπάνω λόγο (βλ. a contrario ΑΠ 1553/2016 ΠοινΧρ 2017/282), παρελκομένης της εξέτασης των προβληθέντων από αυτόν λοιπών λόγων ακυρότητός του.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζοντας με παρόντα τον κατηγορούμενο

κάτοικος

Δέχεται την ένσταση του κατηγορουμένου περί ακυρότητας του κλητηρίου θεσπίσματος.

Κηρύσσει άκυρο το με Α.Β.Μ. κλητήριο θέσπισμα της

Εισαγγελέως Πρωτοδικών Καλαβρύτων.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριό του.

Στα Καλάβρυτα την 23^η Ιανουαρίου 2018.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Βεβαιώνεται ότι καθαρογράφηκε την 2-2-2018

και καταχωρήθηκε στο βιβλίο καθαρογραφής

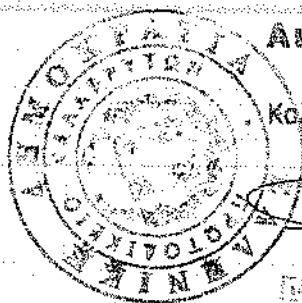
τελεσιδίκων αποφάσεων την 14-3-2018

με αριθμό 2

Ο Γραμματέας

ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ

Ακριβές Αντίγραφο

Υπηρεσιακό

Καλάβρυτα, 15-3-2018

Ο Γραμματέας

ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ

